

Chapter 9

Raja Vidya Raja Guhya Yoga

अथ नवमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच ।

इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ।

ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसे ऽशुभात् ॥ ९-१ ॥

śrībhagavān uvāca ।

idaṁ tu te guhyatamaṁ pravakṣyāmy anasūyave ।

jñānaṁ vijñānasahitaṁ yaj jñātvā mokṣyase 'śubhāt ॥9-1॥

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ।

प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ ९-२ ॥

rājavidyā rājaguhyaṁ pavitraṁ idaṁ uttamam ।

pratyakṣāvagamaṁ dharmyaṁ susukhaṁ kartum avyayam ॥9-2॥

अश्रद्धधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप ।

अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ९-३ ॥

aśraddadhānāḥ puruṣā dharmasyāsyā paraṁtapa ।

aprāpya māṁ nivartante mṛtyusaṁsāravartmani ॥9-3॥

मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ।

मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥ ९-४ ॥

mayā tatam idaṁ sarvaṁ jagad avyaktamūrtinā ।

matsthāni sarvabhūtāni na cāhaṁ teṣv avasthitaḥ ॥9-4॥

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ।

भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥ ९-५ ॥

na ca matsthāni bhūtāni paśya me yogam aiśvaram ।

bhūtabhṛn na ca bhūtastho mamātmā bhūtabhāvanaḥ ॥9-5॥

यथाकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् ।

तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ९-६ ॥

yathākāśasthito nityaṁ vāyuḥ sarvatrago mahān ।

tathā sarvāṇi bhūtāni matsthānīty upadhāraya ॥9-6॥

सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ।

कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥ ९-७ ॥

sarvabhūtāni kaunteya prakṛtiṁ yānti māmikām ।

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः ।
भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ९-८ ॥

prakṛtiṃ svām avaṣṭabhya viśrjāmi punaḥ punaḥ ।
bhūtagrāmam imaṃ kṛtsnam avaśaṃ prakṛter vaśāt ॥9-8॥

न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनंजय ।
उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥ ९-९ ॥

na ca māṃ tāni karmāṇi nibadhnanti dhananjaya ।
udāsīnavad āsīnam asaktaṃ teṣu karmasu ॥9-9॥

मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ।
हेतुनानेन कौन्तेय जगद्विपरिवर्तते ॥ ९-१० ॥

mayādhyakṣeṇa prakṛtiḥ sūyate sacarācaram ।
hetunānena kaunteya jagad viparivartate ॥9-10॥

अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ।
परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥ ९-११ ॥

avajānanti māṃ mūḍhā mānuṣīṃ tanum āśritam ।
paraṃ bhāvam ajānanto mama bhūtamaheśvaram ॥9-11॥

मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ।
राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥ ९-१२ ॥

moghāśā moghakarmāṇo moghajñānā vicetasah ।
rākṣasīm āsurīm caiva prakṛtiṃ mohinīm śritāḥ ॥9-12॥

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ।
भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् ॥ ९-१३ ॥

mahātmānas tu māṃ pārtha daivīm prakṛtim āśritāḥ ।
bhajanty ananyamanaso jñātvā bhūtādim avyayam ॥9-13॥

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।
नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥ ९-१४ ॥

satataṃ kīrtayanto māṃ yatantaś ca dṛḍhavrataḥ ।
namasyantaś ca māṃ bhaktyā nityayuktā upāsate ॥9-14॥

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते ।
एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम् ॥ ९-१५ ॥

jñānayaajñena cāpy anye yajanto mām upāsate ।
ekatvena pṛthaktvena bahudhā viśvatomukham ॥9-15॥

अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ।
मन्त्रो ऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् ॥ ९-१६ ॥

aham kratuṛ aham yajñaḥ svadhāham aham auśadham ।
mantra 'ham aham evājyam aham agnir aham hutam ॥9-16॥

पिताहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ।
वेद्यं पवित्रमोँकार ऋक्साम यजुरेव च ॥ ९-१७ ॥

pitāham asya jagato mātā dhātā pitāmahaḥ ।
vedyaṁ pavitrām omkāra ṛk sāma yajur eva ca ॥9-17॥

गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ।
प्रभवः प्रलयः स्थानं निधानं बीजमव्ययम् ॥ ९-१८ ॥

gatir bhartā prabhuḥ sākṣī nivāsaḥ śaraṇaṁ suhṛt ।
prabhavaḥ pralayaḥ sthānaṁ nidhānaṁ bījam avyayam ॥9-18॥

तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ।
अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ ९-१९ ॥

tapāmy aham aham varṣaṁ nigṛhṇāmy utsṛjāmi ca ।
amṛtaṁ caiva mṛtyuś ca sad asac cāham arjuna ॥9-19॥

त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापा
यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ।
ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकम्
अश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥ ९-२० ॥

traividya mām somapāḥ pūtapāpā; yajñair iṣṭvā svargatiṁ prārthayante ।
te puṇyam āsādy surendralokam; aśnanti divyān divi devabhogān ॥9-20॥

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं
क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ।
एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्ना

गतागतं कामकामा लभन्ते ॥ ९-२१ ॥

te taṁ bhuktvā svargalokaṁ viśālaṁ; kṣīṇe puṇye martyalokaṁ viśanti ।
evaṁ trayīdharmam anuprapannā; gatāgataṁ kāmakāmā labhante ॥9-21॥

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥ ९-२२ ॥

ananyāś cintayanto mām ye janāḥ paryupāsate ।
teṣāṁ nityābhiyuktānāṁ yogakṣemaṁ vahāmy aham ॥9-22॥

ये ऽप्यन्यदेवता भक्ता यजन्ते श्रद्धयान्विताः ।
ते ऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥ ९-२३ ॥

ye 'py anyadevatā bhaktā yajante śraddhayānvitāḥ ।
te 'pi mām eva kaunteya yajanty avidhipūrvakam ॥9-23॥

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।
न तु मामभिजानन्ति तच्चेनातश्च्यवन्ति ते ॥ ९-२४ ॥

ahaṁ hi sarvayajñānāṁ bhoktā ca prabhur eva ca ।
na tu mām abhijānanti tattvenātaś cyavanti te ॥9-24॥

यान्ति देवव्रता देवान्पितृन्यान्ति पितृव्रताः ।
भूतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति मद्याजिनो ऽपि माम् ॥ ९-२५ ॥

yānti devavratā devān pitṛn yānti pitṛvratāḥ ।
bhūtāni yānti bhūtejyā yānti madyājino 'pi mām ॥9-25॥

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ ९-२६ ॥

patraṁ puṣpaṁ phalaṁ toyam yo me bhaktyā prayacchati ।
tad ahaṁ bhaktyupahṛtam aśnāmi prayatātmanaḥ ॥9-26॥

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ ९-२७ ॥

yat karoṣi yad aśnāsi yaj juhoṣi dadāsi yat ।

शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।

संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ ९-२८ ॥

śubhāśubhaphalair evaṃ mokṣyase karmabandhanaiḥ ।
saṃnyāsayogayuktātmā vimukto mām upaiśyasi ॥9-28॥

समो ऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्यो ऽस्ति न प्रियः ।

ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥ ९-२९ ॥

samo 'haṃ sarvabhūteṣu na me dveṣyo 'sti na priyaḥ ।
ye bhajanti tu mām bhaktyā mayi te teṣu cāpy aham ॥9-29॥

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।

साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ९-३० ॥

api cet sudurācāro bhajate mām ananyabhāk ।
sādhur eva sa mantavyaḥ samyag vyavasito hi saḥ ॥9-30॥

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ।

कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ९-३१ ॥

kṣipraṃ bhavati dharmātmā śaśvacchāntiṃ nigacchati ।
kaunteya pratijānihi na me bhaktaḥ praṇaśyati ॥9-31॥

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य ये ऽपि स्युः पापयोनयः ।

स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्ते ऽपि यान्ति परां गतिम् ॥ ९-३२ ॥

mām hi pārtha vyapāśritya ye 'pi syuḥ pāpayonayaḥ ।
striyo vaiśyās tathā śūdrās te 'pi yānti parāṃ gatim ॥9-32॥

किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।

अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ९-३३ ॥

kiṃ punar brāhmaṇāḥ puṇyā bhaktā rājarṣayas tathā ।
anityam asukhaṃ lokam imaṃ prāpya bhajasva mām ॥9-33॥

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।

मामेवैष्यसि युक्तैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ९-३४ ॥

manmanā bhava madbhakto madyājī mām namaskuru ।
mām evaiśyasi yuktvaivam ātmānaṃ matparāyaṇaḥ ॥9-34॥